

WYBRANE ZAGADNIENIA ROZDZIAŁU 9 USTAWY Z DNIA 17 MAJA 1989r. PRAWO GEODEZYJNE I KARTOGRAFICZNE (DZ. U. z 2016r. poz. 1629 ze zm.)

Opracowała:

Sylwia Porucznik – inspektor wojewódzki

Wojewódzka Inspekcja Geodezyjna i Kartograficzna

PODSTAWA PRAWNA:

- ❑ ustawa z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1629 ze zm.) – zwana dalej „ustawą Prawo geodezyjne i kartograficzne”,
- ❑ ustawa z dnia 24 sierpnia 2001r. Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713 ze zm.) – zwana dalej „Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia”.

Zgodnie z art. 48 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne:

1. Kto:

1) wbrew przepisom art. 12 ust. 1 nie zgłasza prac geodezyjnych lub kartograficznych, lub wbrew przepisom art. 12a nie przekazuje materiałów powstałych w wyniku prac geodezyjnych lub kartograficznych, lub informacji o tych materiałach do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, (...)

- podlega karze grzywny.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje na podstawie **przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.**

Zgodnie z art. 17 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia:
Oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest
Policja, chyba że ustawa stanowi inaczej.

§ 3 Organom administracji rządowej i samorządowej, organom kontroli państwowej i kontroli samorządu terytorialnego oraz strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły wykroczenia i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie.

Art. 18 § 1 W każdej sprawie o wykroczenie wniosek o ukaranie może wnieść **prokurator**, stając się oskarżycielem publicznym.

Prawo do złożenia wniosku o ukaranie z tytułu popełnienia wykroczenia, o którym mowa w art. 48 ust.1 pkt 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne przysługuje zawsze prokuratorowi. Prawo to przysługuje policji jeżeli nie korzysta z niego prokuratura lub uprawniony organ.

Prawo to przysługuje również organowi administracji publicznej, który w zakresie swego działania w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawnił wykroczenia.

(Jak wskazuje się w doktrynie: „problematyka organów mających status oskarżyciela publicznego, wymienionych w art. 17 § 3, należy chyba do najbardziej skomplikowanych, z uwagi na bardzo ogólny i nieprecyzyjny charakter przepisu oraz odwołanie do pojęć z innych gałęzi prawa (w szczególności prawa administracyjnego), które na dodatek nie są zdefiniowane w ustawach. Poza tym problemy interpretacyjne rodzą uregulowania ustaw szczególnych pochodzących często z okresu "przedkodeksowego", które nie są spójne z regulacją kodeksową. - T. Grzegorzczak: Komentarz do art. 17 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia; za: Lex Omega)

Organy wskazane w art. 17 § 3 (m.in. organy administracji rządowej i samorządowej) mają uprawnienia oskarżycielskie jedynie gdy "w zakresie swego działania", a "w tym w toku czynności wyjaśniających" ujawnią wykroczenie, lecz owe czynności wyjaśniające mają być powiązane z uprzednimi działaniami urzędowymi, a te muszą mieścić się w zakresie ustawowych zadań danego organu.

Dla nabycia uprawnień oskarżycielskich danego podmiotu istotne jest, aby czyn został ujawniony w ramach działań przynależnych danemu organowi przy wykonywaniu jego urzędowych czynności, które określają ustawy dotyczące poszczególnych organów. **Organy te muszą następnie, w tym i po przeprowadzeniu wskazanych czynności wyjaśniających wystąpić z wnioskiem o ukaranie.**

Gdyby natomiast ustalone naruszenie prawa wykraczało poza zakres zadań organu, zebrany w toku powyższych czynności materiał powinien być jednak przekazany Policji. Gdyby po ujawnieniu czynu organ administracji lub kontroli przekazał sprawę Policji i nie występował z wnioskiem o ukaranie, a wniosek taki złożyłaby Policja, sam fakt ujawnienia wykroczenia przez ów organ nie nadaje mu uprawnień oskarżycielskich.

Omawiane wykroczenia dotyczą:

- ☐ nie zgłoszenia prac geodezyjnych lub kartograficznych (art. 48 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne);
- ☐ nie przekazania materiałów powstałych w wyniku prac geodezyjnych lub kartograficznych, lub informacji o tych materiałach do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (art. 48 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 12a ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne);

- I. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne wykonawca prac geodezyjnych lub prac kartograficznych zgłasza prace geodezyjne lub prace kartograficzne przed ich rozpoczęciem właściwemu, ze względu na przedmiot prac, organowi:
 - 1) Głównemu Geodecie Kraju,
 - 2) właściwym miejscowo marszałkom województw,
 - 3) właściwym miejscowo starostom,czyli organom prowadzącym odpowiednio centralny, wojewódzkie i powiatowe zasoby geodezyjne i kartograficzne.
- II. Zgodnie z art. 12a ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne wykonawca prac geodezyjnych lub prac kartograficznych zawiadamia organ Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, do którego zostały zgłoszone prace geodezyjne lub prace kartograficzne, o zakończeniu tych prac, przekazując:
 - zbiory nowych, zmodyfikowanych lub zweryfikowanych danych, które należą do zakresu informacyjnego odpowiednich baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt oraz ust. 1b ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne),
 - dokumenty wymagane przepisami wydanymi na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 11 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne lub ich uwierzytelnione kopie.

Na pojęcie prowadzenia zasobu składają się m.in. czynności pozyskiwania, ewidencjonowania, przechowywania, udostępniania i zabezpieczania materiałów i zbiorów danych, a także ich aktualizacji.

Jednym z elementów tworzących zasób jest m.in. rejestr zgłoszeń ujawniający zgłaszane prace geodezyjne lub kartograficzne, jak również operaty techniczne zawierającym rezultaty zgłoszonych prac.

Organ prowadzący zasób znajduje się w posiadaniu informacji pozwalających mu na ustalenie popełnienia wykroczenia. Jednocześnie może on również dokonać w oparciu o materiały zasobu wymaganych czynności sprawdzających. Popełnienie wykroczenia z art. 48 ust. 1 pkt 1 jest bowiem nakierowane przeciwko prawidłowemu prowadzeniu zasobu w kontekście jego kompletności czy też aktualności.

Podsumowując:

- 1) kompetencję do zawiadamiania odpowiednich służb (złożenia wniosku o ukaranie) w przypadku zaistnienia wykroczenia, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne posiadają wszystkie organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej.
- 2) Organ prowadzący zasób znajduje się w posiadaniu informacji pozwalających mu na ustalenie popełnienia wykroczenia, jak również na dokonanie w oparciu o materiały zasobu wymaganych czynności sprawdzających.
- 3) w sytuacji powzięcia przez uprawniony organ informacji o wykroczeniu, powinien on z urzędu podjąć niezbędne czynności w celu ustalenia okoliczności popełnienia tego wykroczenia (czynności sprawdzające) oraz przygotować i złożyć wniosek o ukaranie. Ewentualnie złożyć stosowany wniosek do organów ścigania o podjęcie takich czynności.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

Narada robocza SGiK
Wrocław, dnia 4 września 2017r.